

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗДМУ

**«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2020»**

**ЗА ПІДСУМКАМИ РОБОТИ У НАУКОВИХ ГУРТКАХ КАФЕДР ЗДМУ
on-line**

16 грудня 2020 р.

м. Запоріжжя

ЛЮБИ ДРУЗИ!

З радістю повідомляємо вам, що 16.12.2020 в Запорізькому державному медичному університеті була проведена наукова конференція студентів «Досягнення сучасної медичної та фармацевтичної науки – 2020». У цьому збірнику викладені матеріали, які дозволяють узагальнити досягнуті результати науково-дослідних робіт студентів і магістрів усіх факультетів і спеціальностей, виконані під керівництвом викладачів в 2019/20 навчальному році. Представлені роботи присвячені фундаментальній та клінічній медицині, фармації, стоматології, лабораторній діагностиці, ерготерапії, а також правовим і гуманітарним аспектам медицини і фармації. Тези робіт рекомендовані до опублікування Оргкомітетом і відповідними секціями науково-практичної конференції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

ректор ЗДМУ, проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови:

проф. Туманський В.О., проф. Бєленічев І.Ф.

Члени оргкомітету:

доц. Авраменко М.О., проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Шаравара Л.П., ас. Земляний Я.В., доц. Бурега Ю.О., доц. Бірюк І.А., д.біол.н., доц. Павлов С.В., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат:

доц. Іваненко Т.В., ст. викл. Борсук С.О., ас. Вакула Д.О., ас. Данилюк М.Б., ас. Данукало М.В., ас. Дічко Г.О., ас. Котенко М.С., ас. Курілець Л.О., ас. Чернявський А.В., студенти Безверхий А.А., Лихасенко О.Ф., Моргунцов В.О., Москалюк А.С, Федоров А.І.

ЗВ'ЯЗКИ МЕНІСКІВ КОЛІННОГО СУГЛОБА (ТЕОРЕТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ)

Колісник І. Г., І медичний факультет, 1 курс

Науковий керівник: к.мед.н., доцент Лебединець М. Г.

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Медіальний і латеральний меніски мають важливу, ще недостатньо з'ясовану функцію в біомеханіці колінного суглоба. Навіть є протиріччя в описі їх мікроскопічної та макроскопічної будови (Last R.G, 1976; Gray's Anatomy, 2014; Абросімов Ю.Ю., 2016). Вже давно привертають увагу кінетика і захворювання колінного суглоба після розриву менісків та їх видалення (Лебединець Н.Г., 1958; Vulgheroni P.M., Ronga M., 2006); реактивність менісків при остеоартрозі (Волошин М.А., Григор'єва О.А., Моніна О.В., 2014); меніскогенний синдром, зумовлений спадковою схильністю (Сименач Б.И., Бабуркина Е.П., Пустовойт Е.А., Миренков К.В. и др., 2015). Прикріпленнями менісків до кісток, капсули суглоба і сухожилків м'язів зумовлені і особливості їх ушкодження (Вороб'єв В.П., 1932).

Знання зв'язок необхідне для рефіксації (Jager A., Starker M., Herresthal J., 2000) та трансплантації менісків (Lewinski G., Hurschler C., Allmann C., 2006).

В сучасній міжнародній анатомічній термінології є тільки три зв'язки менісків: поперечна зв'язка коліна, передня та задня меніско-стегнові зв'язки. Але в анатомічній літературі є дані про з'єднання менісків з гомілковими обхідними зв'язками, з сухожилками підколінного, чотириголового і напівсухожилкового м'язів (Вороб'єв В.П., 1932), з капсулою колінного суглоба вінцевою зв'язкою (Haines R.W., 1942; Last R.J., 1978; Moore K.L., 1992), з присереднім великогомілковим виростком короткою внутрішньою зв'язкою (Last R.J., 1978). Zivanovic (1973) описав меніско-малогомілкову і задню міжменіскову зв'язки.

В усіх підручниках і атласах з анатомії (Вороб'єв В.П., Синельников Р.Д., 1948; Синельников Р.Д., Синельников Я.Р., Синельников А.Я., 2014; Moore K.L., 1992; Netter F.N., 2016; та інших) зображені безіменні прикріплення обох менісків до міжвиросткових полів, підвищення і горбистості великої гомілкової кістки.

Ми пропонуємо ці прикріплення менісків називати передньою присередньою, задньою присередньою, передньою бічною і задньою бічною меніско-великогомілковими зв'язками.

ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРНО-ПОПУЛЯЦІЙНИХ ЗМІН НЕЙРОНІВ СУБ'ЯДЕР АРЯ ГІПОТАЛАМУСА ЩУРІВ НА ОСНОВІ ЇХ КАРІОМЕТРИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ПРИ РІЗНИХ МОДЕЛЯХ АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ В ЕКСПЕРИМЕНТІ

Михайличенко В. В. 5 курс 1 медичний факультет

Науковий керівник професор, доктор медичних наук. Ганчева О.В

Кафедра патологічної фізіології

Актуальність теми: Інтерес до аркуатного ядра гіпоталамуса (АрЯ) в контексті артеріальної гіпертензії (АГ) зумовлене анатомо-функціональною відмінністю основних його суб'ядер – дорсомедіального, венстромедіального та вентролатерального. Завдяки цьому АрЯ має широкий спектр функцій в тому числі і в підтриманні судинного тонуусу. З іншого боку

відомо, що зміна функціональної активності нейронів АрЯ при ряді патологічних станів відобразиться морфологічно перш за все на розмірі нейрону та його ядра, характеризуючи функціональний стан структури. Таким чином, **метою роботи** було визначити особливості каріометричних показників нейронів дорсомедіального, вентромедіального та вентролатерального суб'ядер АрЯ гіпоталамуса при артеріальній гіпертензії різного генезу (есенціальній та ендокринно-сольовій).

Результати. Було встановлено, що у контрольних щурів в усіх суб'ядрах переважали нейрони з площею ядер 51-70 мкм², їх кількість сягала близько 75 %, тоді як у щурів лінії SHR, вентромедіальне та вентролатеральне суб'ядра були представлені, в більшості, нейронами з площею ядер 71-90 мкм², (53 %), а дорсомедіальне суб'ядро на 72 % було представлене нейронами з площею ядер 41-50 мкм². У щурів зі змодельованою ендокринно-сольовою АГ у дорсомедіальному суб'ядрі відмічалася поява як нейронів з дрібними ядрами – площею 31-50 мкм² (15 %) так і навпаки, з великими ядрами нейронів площею 71-100 мкм² (44 %). У вентромедіальному суб'ядрі нейрони з площею 31-50 мкм² склали 23 %, а нейрони з площею ядер 71-100 мкм² – 10 %. Вентролатеральне суб'ядро було представлене переважно популяціями нейронів з площею ядер 31-50 мкм² (33 %), та 51-70 мкм² (48 %).

Висновки. У результаті проведеного каріометричного дослідження показників площі ядер нейронів у суб'ядрах АрЯ гіпоталамуса доведено, що у контрольних щурів в усіх досліджуваних суб'ядрах АрЯ гіпоталамуса (дорсомедіальному, вентромедіальному та вентролатеральному) переважають нейрони площею 51-70 мкм² (74-78 %). У щурів із ендокринно-сольовою так і есенціальною моделями артеріальної гіпертензії, характеризуються зменшенням чисельності класично представлених за площею ядер нейронів, появою в окремих суб'ядрах нейронів із дуже дрібними або дуже великими ядрами, що призводить до розширення каріометричного діапазону.

ВПЛИВ АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ РІЗНОГО ГЕНЕЗУ НА ХАРАКТЕР ЕКСПРЕСІЇ ПРЕСОРНИХ І ДЕПРЕСОРНИХ НЕЙРОПЕПТИДІВ ТА ІЗОФОРМ СИНТАЗИ ОКСИДУ АЗОТУ В СОЛІТАРНО-ВАГАЛЬНОМУ КОМПЛЕКСІ ЩУРІВ

Мітраков І.О., ІІ медичний факультет, 5 курс

Науковий керівник: професор Ганчева Ольга Вікторівна

Кафедра патологічної фізіології

Актуальність теми. Парасимпатична складова нейронального контролю артеріального тиску (АТ) при артеріальній гіпертензії (АГ) часто є за межами уваги науковців. Тому ми приділили увагу вивченню функціонального стану компонентів дорсального комплексу n.Vagus, а саме – ядра солітарного тракту (ЯСТ) та дорсального моторного ядра n.Vagus (ДМЯ). Його оцінювали за рівнем експресії ізоформ синтази оксиду азоту (так як NO – відомий регулятор функції нейронів) та мозкового натрійуретичного пептиду (BNP) та ангіотензину II (АТII), (бо вони мають функціонально протилежний як центральний так і периферичний вплив на регуляцію АТ).

Метою роботи було надати характеристику експресії ізоформ синтази оксиду азоту – nNOS, iNOS, eNOS та BNP і АТII в структурах ЯСТ та ДМЯ щурів з експериментальною АГ різного генезу.